

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/63/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814200017
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7814200017.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu A. N.a, bývajúceho v Rožňave, Z. XX, zastúpeného JUDr. Ladislavom Csákóm, Advokátska kancelária Rožňava, Hviezdoslavova 4, proti žalovanému: neznáma osoba, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu v Rožňave zo dňa 16.1.2014 č.k. 8C/4/2014-10 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa preskúmaným uznesením konanie zastavil a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení poukázal na to, že žalobca sa žalobou zo dňa 2.1.2014 domáhal určenia vlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu zn. AUDI Q7, pôvodne evidovanému pod ev. č. F. XXXBJ, S.:J., r. v. 2007, ako aj trov konania proti neznámej osobe ako žalovanému. Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa vec posúdil podľa ust. § 19 O.s.p., ako aj §§ 103 a 104 O.s.p. skonštatoval, že neoznačenie účastníka je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, ktorý vedie vždy k zastaveniu konania. Nemožno ho odstrániť ani opravou podľa § 43 O.s.p., pretože nejde o vadu podania spočívajúcu v jeho nesprávnosti alebo neúplnosti. Konštatoval, že poučenie žalobcu o tom, koho by mal podľa hmotného práva žalovať, presahuje poučovaciu povinnosť súdu podľa § 5 OSP a bolo by to v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov. Išlo by totiž o poučenie, koho má žalobca podľa hmotného práva žalovať, teda o otázku tzv. pasívnej vecnej legitímácie. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd podľa § 104 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 146 ods. 1 O.s.p. a náhradu trov žalobcovi nepriznal, lebo konanie bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu sa včas odvolal žalobca. Tvrdil, že súd prvého stupňa nepostupoval správne a v medziach zákona, keď rozhodol o zastavení konania. Uviedol, že vyvinul maximálne úsilie na to, aby mohol v žalobe štandardným spôsobom označiť účastníka, žiaľ nie jeho vinou to nebolo možné, a preto bol nútený konať pod ťarchou časovej tiesne, keďže mu hrozila prekluzívna lehota, preto inú možnosť nemal. Namietal aj tú skutočnosť, že vadu podania odstránil a to tým, že doplnil žalobu o žalovaný subjekt podaním zo dňa 17.1.2014 a preto má za to, že konanie v tom čase ešte nebolo zastavené. O časovom slede udalostí svedčí fakt, že súdu najprv bolo doručené jeho podanie, až následne s odstupom niekoľkých dní mu bolo doručené súdne rozhodnutie. Navyše má za to, že súd môže zastaviť konanie len vtedy, ak ide o nedostatok podmienky, ktorý nemožno odstrániť, pričom vytýkaný nedostatok bol odstrániteľný. Navrhol preto uznesenie zrušiť a v konaní riadne pokračovať.

Krajský súd na základe podaného odvolania vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne vo veci rozhodol, pokiaľ konanie zastavil.

Správne a výstižné a presvedčivé sú aj dôvody tohto uznesenia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje odvolací súd.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že nedostatok podmienky konania odstránil podaním zo dňa 17.1.2014, teda v čase, keď ešte konanie nebolo zastavené, odvolací súd poukazuje na to, že táto odvolacia námietka je nedôvodná. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa vo veci rozhodol dňa 16.1.2014, pričom žalobca síce podanie vyhotovil dňa 17.1.2014, ako sa to javí z podania na č.l. 12, avšak podané v podateľni Okresného súdu Rožňava bolo dňa 20.1.2014 osobne, teda aj vyhotovenie, aj podanie bolo vykonané až po rozhodnutí súdu prvého stupňa.

Za tejto situácie má odvolací súd za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne a preto toto uznesenie ako správne potvrdil podľa § ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi nepriznal, keďže tento v odvolacom konaní nemal úspech.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.